

Consultatieverslag Herstelbesluit financiële markten 2018

Inleiding

Dit document bevat een verslag van de openbare internetconsultatie van het voorontwerp van het *Herstelbesluit financiële markten 2018*, inclusief de daarbij behorende ontwerp nota van toelichting. De consultatieperiode duurde van 28 november 2017 tot en met 31 december 2017. Er is reactie gevraagd op alle onderdelen van het voorontwerp; er zijn geen specifieke vragen voorgelegd.

Naar aanleiding van de consultatie is één reactie ontvangen. Deze reactie komt van de Nederlandse Vereniging van Banken (NVB), en ziet op een aantal voorgestelde wijzigingen van het *Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositiegarantie Wft*. Deze reactie komt in dit verslag aan de orde en is te raadplegen via

<https://www.internetconsultatie.nl/herstelbesluitfm2018/reacties>.

Het Ministerie van Financiën is degenen die een reactie hebben gegeven op het voorontwerp erkentelijk voor hun bijdragen en zal daar in dit verslag op hoofdlijnen op ingaan. Daar dit verslag is opgesteld en openbaar gemaakt op een moment dat het wetgevingstraject nog niet is afgerond, kan hetgeen in dit verslag is opgenomen over de inhoud van het ontwerpbesluit afwijken van hetgeen wordt opgenomen in het *Herstelbesluit financiële markten 2018* en/of de bijbehorende nota van toelichting zoals die t.z.t. worden gepubliceerd in het Staatsblad.

Wijziging Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositiegarantie Wft

De NVB heeft gereageerd op een aantal voorgestelde wijzigingen van het *Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositiegarantie Wft* (Bbpm) die betrekking hebben op de uitvoering van het depositogarantiestelsel.

De NVB spreekt de zorg uit dat de voorgestelde wijziging van artikel 29.12 Bbpm er toe zou kunnen leiden dat buitengewone bijdragen ten behoeve van de uitvoering van het depositogarantiestelsel in één keer zouden moeten worden betaald. Bedoeld zal zijn de wijziging van artikel 29.14 Bbpm dat immers betrekking heeft op de buitengewone bijdragen. De zorg van de NVB is onterecht. Uit artikel 3:262 *Wet op het financieel toezicht* (Wft) volgt al dat financiële ondernemingen de bijdragen aan een vangnetregeling voldoen binnen een door de Nederlandsche Bank (DNB) vastgestelde termijn. Anders dan de NVB meent, volgt daaruit niet dat DNB gehouden is te bepalen dat de bijdragen ineens dienen te worden voldaan. Integendeel, DNB blijft onveranderd bevoegd het aantal termijnen te bepalen waarbinnen buitengewone bijdragen dienen te worden voldaan. Hierbij geeft DNB zich onder meer rekenschap van de wettelijke begrenzing dat per kalenderjaar niet een hogere buitengewone bijdrage dan 0,5% van de gegarandeerde deposito's wordt opgelegd, zodat indien dit ontoereikend is, het meerdere in het daaropvolgende kalenderjaar wordt opgelegd (artikel 29.14, derde lid, jo. Bijlage D, Bbpm).

Daarnaast wil de NVB duidelijkheid over de wijze waarop de opnieuw in te voeren voorschotregeling in artikel III, onderdeel L, van het geconsulteerde voorontwerp, zich verhoudt tot mogelijke private voorfinanciering uit hoofde van artikel 29.14, vierde lid, Bbpm. De zorg van de NVB is dat er sprake zou kunnen zijn van overvragen van de banken met mogelijke gevolgen voor de stabiliteit van het bankwezen. Het is echter aan DNB om, tezamen met het Depositogarantiefonds (DGF), aan de hand van de omstandigheden van het concrete geval te bepalen hoe de inwerkingstelling van het DGS wordt (voor)gefinancierd, indien het DGF hiervoor onvoldoende financiële middelen bevat. Het uitgangspunt is dat banken de kosten dragen van het depositogarantiestelsel (artikel 3:259, tweede lid, Wft) en dat banken buitengewone bijdragen betalen indien het DGF onvoldoende financiële middelen bevat. Daarbij geeft DNB zich echter ook rekenschap van de draagkracht van de banken. Zo kan DNB de betaling van buitengewone

bijdragen opschorten indien de solvabiliteits- of liquiditeitspositie van een bank daartoe aanleiding geeft (artikel 29.14, derde lid, Bbpm). Daarom is het van belang dat het DGF beschikt over een achtervangfinancieringsplan (artikel 29.14, vijfde lid, Bbpm) en kan het bestuur van het DGF overeenkomsten aangaan tot het verkrijgen van financiering van derden (artikel 29.14, vierde lid, Bbpm). Het wordt niet opportuun geacht om op de volgorde van deze (voor)financieringsmogelijkheden in te gaan in dit besluit of de toelichting daarbij, of deze volgorde voor te schrijven, omdat van geval tot geval maatwerk moet kunnen worden geleverd, al naar gelang de omstandigheden.

Tot slot geeft de NVB in relatie tot artikel III, onderdeel N, van het geconsulteerde voorontwerp, aan er voorstander van te zijn om bijkantoren van banken met zetel in een land buiten de Europese Unie die (aanvullend) deelnemen aan het DGS niet standaard in te delen in de neutrale risicocategorie II, maar in een hogere risicocategorie. Er is echter gekozen voor de beleidsneutrale oplossing van het buiten toepassing laten van de naar zijn aard voor deze bijkantoren ongeschikte risicomethodiek. Andere oplossingen, zoals de door de NVB geschetste voorkeur, zullen nog in kaart worden gebracht om te bepalen welke daarvan de meest geschikte is. Dit vergt echter een meer inhoudelijke keuze die het herstelkarakter van onderhavig besluit te buiten gaat.

Vervolg

Het ontwerpbesluit wordt ter advisering voorgelegd aan de Afdeling advisering van de Raad van State.

***